

6. Općenitije, protivni li se člancima 49. i 56. UFEU-a te načelima sigurnosti i učinkovitosti pravne zaštite, kao i načelu zaštite legitimnih očekivanja, nacionalno zakonodavstvo kao što je ono koje je relevantno u sporu u glavnom postupku kojim se za operatore dvorana za igru bingo predviđa plaćanje visoke naknade za tehničko produljenje na mjesečnoj osnovi koja se nije predviđala u izvornim aktima o koncesiji, čiji je iznos isti za sve vrste gospodarskih subjekata i koju zakonodavac povremeno mijenja bez ikakve dokazane veze s obilježjima i tijekom pojedinog koncesijskog odnosa?

(¹) SL 2014., L 94, str. 1. i ispravci SL 2018., L 82, str. 17. i SL 2018., L 181, str. 88.

(²) Direktiva Vijeća 89/665/EEZ od 21. prosinca 1989. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima (SL 1989., L 395, str. 33) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 6., str. 3. i ispravak SL 2016., L 63, str. 44.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. studenoga 2022. uputio Consiglio di Stato (Italija) – Coral Srl/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Predmet C-730/22)

(2023/C 94/18)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Coral Srl

Druge stranke u žalbenom postupku: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prethodno pitanje

Protivi li se Direktivi 2014/23/EU (¹), ako se smatra primjenjivom, a u svakom slučaju, općim načelima koja proizlaze iz članaka 26., 49., 56. i 63. UFEU-a, kako se tumače i primjenjuju u sudskoj praksi Suda, osobito s obzirom na zabranu diskriminacije, načelo proporcionalnosti i zaštitu tržišnog natjecanja te slobodno kretanje usluga i kapitala, primjena nacionalnih pravnih pravila u skladu s kojima nacionalni zakonodavac ili javna uprava mogu tijekom takozvanog „tehničkog produljenja”, čije je trajanje više puta produljeno tijekom posljednjeg desetljeća u sektoru koncesija za igre, jednostrano utjecati na odnose u tijeku uvođenjem obveze plaćanja koncesijskih naknada koje se izvorno nisu morale plaćati i naknadnim povećanjem tih naknada u više navrata, što su naknade koje se uvijek određuju u fiksnom iznosu za sve koncesionare neovisno o prometu, pri čemu se postavljaju i dodatna ograničenja za djelatnost koncesionarâ, kao što je zabrana preseljenja poslovnih prostora, te se sudjelovanje u budućem postupku ponovne dodjele koncesija uvjetuje time da gospodarski subjekti moraju prihvatiti to produljenje?

(¹) Direktiva 2014/23/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2014. o dodjeli ugovora o koncesiji (SL 2014., L 94, str. 1. te ispravci SL 2015., L 114, str. 24., SL 2018., L 82, str. 17. i SL 2018., L 181, str. 88.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. studenoga 2022. uputio Bundesverwaltungsgericht (Austrija) – IJ und PO GesbR, IJ/Agrarmarkt Austria

(Predmet C-731/22)

(2023/C 94/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IJ und PO GesbR, IJ

Tuženik: Agrarmarkt Austria

Prethodno pitanje

Treba li članak 4. stavak 1. točke (b) i (c) u vezi s člankom 33. stavkom 1. Uredbe 1307/2013⁽¹⁾ tumačiti na način da se smatra da poljoprivrednik upravlja površinom i da mu je ona na raspolaganju ako se ta površina, iako je u poljoprivrednikovu posjedu te poljoprivrednik početno obrađuje tlo, sije i redovno navodnjava usjeve, podijeli na parcele različitih veličina te prije početka sezone u travnju odnosno početkom svibnja do kraja sezone u listopadu prenese radi održavanja i berbe različitim korisnicima za fiksnu naknadu, a poljoprivrednik nema izravan udio u pobranom urodu?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1307/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju pravila za izravna plaćanja poljoprivrednicima u programima potpore u okviru zajedničke poljoprivredne politike i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 637/2008 i Uredbe Vijeća (EZ) br. 73/2009 (SL 2013., L 347, str. 608. i ispravak SL 2016., L 130, str. 7.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. studenoga 2022. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Republika Austrija/GM

(Predmet C-734/22)

(2023/C 94/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Republika Austrija

Druga stranka u revizijskom postupku: GM

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. Uredbe (EZ, Euratom) br. 2988/95⁽¹⁾ izravno primijeniti na potraživanja na temelju kojih Republika Austrija preko privatnopravnih sredstava zahtijeva povrat potpora koje je podnositeljima zahtjeva za potpore dodijelila ugovorom u okviru programa koji predstavlja agrookolišnu mjeru u skladu s Uredbom (EZ) br. 1698/2005⁽²⁾, zbog toga što je primatelj potpore povrijedio ugovorne obveze?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, treba li članak 3. stavak 1. treći podstavak Uredbe navedene u prvom pitanju tumačiti na način da je riječ o radnji istrage ili sudskog postupka kojom se prekida rok zastare i u slučaju kad davatelj potpore nakon prvog izvansudskog potraživanja povrata ponovno, a u svakom slučaju i u nekoliko navrata, zahtijeva plaćanje te traži izvansudsku opomenu umjesto da zahtijeva potraživanje povrata pokretanjem postupka pred sudom?
3. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, je li primjena tridesetogodišnjeg roka zastare iz nacionalnog građanskog prava na potraživanja povrata iz prvog pitanja u skladu s pravom Unije, a osobito s načelom proporcionalnosti?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1698/2005 od 20. rujna 2005. o potporama ruralnom razvoju Europskog poljoprivrednog fonda za ruralni razvoj (EPFRR) (SL 2005., L 277, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 40., str. 138.)